

Vlaams
Parlement

vergadering **C76**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

van 13 december 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Lies Jans aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het gebruik van het Nederlands in Brusselse kinderopvanginitiatieven – 657 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Peter Persyn aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de hiv-zelftest – 665 (2016-2017)	6
VRAAG OM UITLEG van Freya Van den Bossche aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nieuwe dakloze van 25 jaar of jonger – 682 (2016-2017)	8

VRAAG OM UITLEG van Lies Jans aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het gebruik van het Nederlands in Brusselse kinderopvanginitiatieven – 657 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Van Malderen

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Lies Jans (N-VA): Minister, zoals u wellicht zeer goed weet, hebben wij op 1 april 2014 het decreet houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters ingang laten vinden. Daarin staan heel wat vergunningsvoorwaarden opgesomd. Een daarvan is de voorwaarde rond de taalvereiste. In het uitvoeringsbesluit is opgenomen dat om een vergunning te kunnen krijgen, de verantwoordelijke en minstens één kinderbegeleider een actieve kennis van het Nederlands moeten hebben.

De situatie in Brussel is moeilijker gezien de mix van vele talen en herkomstlanden. Sinds de start van het decreet heb ik de vergunningen van die organisaties wat opgevolgd. Uit de cijfers blijkt dat sinds 1 april 2014 38 van de Nederlandstalige kinderopvanginitiatieven niet voldeden aan de vereiste taalregels.

Sindsdien is er een hele evolutie geweest. Ondertussen zijn acht initiatieven gestopt, zes raakten na overname of fusie niet meer vergund, bij twee werd de vergunning ingetrokken en nog eens vier initiatieven stapten over naar het Office de la Naissance et de l'Enfance (ONE), de Franstalige tegenhanger van Kind en Gezin. Vijf opvanglocaties voldoen ondertussen wel aan de taalvereisten. Op dit moment blijven er dus nog dertien kinderopvanginitiatieven over die niet voldoen aan de regels met betrekking tot de taal, die zijn opgelegd in het decreet en het uitvoeringsbesluit. Voor alle duidelijkheid, het gaat over initiatieven die al bestonden voor 1 april 2014. Alle initiatieven die daarna komen, moeten natuurlijk voldoen aan de gestelde voorwaarden. Anders kunnen ze geen vergunning krijgen.

Voor Brusselse kinderopvanginitiatieven die voor 1 april 2014 al actief waren, werd in een overgangsperiode voorzien, en die loopt af op 31 maart 2017. Op dit moment kan ik op basis van het antwoord op een schriftelijke vraag die ik stelde, vaststellen dat nog dertien kinderopvanginitiatieven niet aan de taalvereisten voldoen. Het gaat om een kleine honderd plaatsen, niet weinig dus.

Minister, u hebt van in het begin veel belang gehecht aan de Nederlandstalige kinderopvang in Brussel, dus heb ik een aantal vragen daaromtrent. Welke initiatieven nam Kind en Gezin ondertussen om kinderopvanginitiatieven te begeleiden bij de regularisatie conform het decreet? Wordt deze begeleiding met het oog op de deadline van 31 maart 2017 geïntensifieerd? Zo ja, in welke mate? Zo neen, waarom niet? Welke stappen kunnen of zullen er nog genomen worden om de kinderopvanginitiatieven te laten voldoen aan het decreet tegen 31 maart 2017?

Een ander element dat in mijn schriftelijke vraag aan bod kwam, is het feit dat we op zoek waren naar cijfers over het aantal Nederlandstalige kinderen in gesubsidieerde opvanginitiatieven van Kind en Gezin. We wilden ook een overzicht van het aantal Nederlandstalige kinderen dat momenteel niet terecht kan in de Nederlandstalige opvang in Brussel. Blijkbaar is het op dit moment niet mogelijk om die gegevens te geven omdat ze niet systematisch geregistreerd worden. Plant u een dergelijk registratiesysteem voor Nederlandstalige kinderen? Het is toch wel belangrijk om daar een zicht op te hebben met het oog op de afstemming met het beleid dat u voert.

Mijn laatste vraag gaat over de Vlaamse Rand. Uit cijfers van collega Parys blijkt dat ook daar de taalvereiste een probleem vormt. Worden specifiek voor deze regio maatregelen genomen, en welke zijn dat dan?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Collega, sinds de inwerkingtreding van het decreet werden verschillende acties opgezet om de organisatoren van kinderopvang te begeleiden bij het conformeren aan de taalkennisvereisten. Eerst en vooral werd al eind 2013 een informatiecampa­gne gehouden samen met ONE om hen te informeren over zowel de bevoegdheidsregels als de taalkennisvereisten. Er werd van meet af aan duidelijk gemaakt dat als de opvang Franstalig georganiseerd was, het raadzaam was om een overstap naar ONE te overwegen. Via uitwisseling van informatie tussen ONE en Kind en Gezin werd de overstap permanent gemonitord. Er werd een samenwerking opgezet met het Huis van het Nederlands Brussel waar een apart aanspreekpunt voor kinderopvang werd aangesteld. Alle organisatoren die op datum van de inwerkingtreding niet voldeden, werden officieel aangemaand over dit tekort en er werd hun gevraagd om hun huidig kennisniveau te laten bepalen alsook aan te tonen dat zij de intentie hadden om dit te verbeteren via een bewijs van inschrijving in een taal­cursus Nederlands. Elk van deze dossiers werd gedurende de afgelopen twee jaar nauwgezet opgevolgd. De evolutie van dit dossier hebt u zelf geschetst in de inleiding van uw vraag, vanuit het antwoord op de schriftelijke vraag die u in het najaar stelde.

Aangezien de uiterlijke termijn om aan de vereisten te voldoen, nadert, wordt op dit moment werk gemaakt van de inventarisatie van de stand van zaken. Dit omvat eveneens een bezoek door de Zorginspectie. Men stelt immers vast dat het ontbreken van de nodige taalkennis heel vaak gepaard gaat met andere kwaliteitstekorten. Kind en Gezin zal in het voorjaar 2017 in elk van deze dossiers een afweging maken van alle elementen van het dossier en een gemotiveerde beslissing nemen.

Organisatoren die op heden nog geen informatie bezorgd hebben aan Kind en Gezin over hun vordering op vlak van taalkennis of concrete engagementen om hun taalkennis te verbeteren, worden aangemaand om dit zo snel mogelijk te doen.

Het is de bedoeling om op termijn gegevens op te vragen over de aanwezigheid van het aantal Nederlandstalige kinderen in de door Kind en Gezin vergunde kinderopvanglocaties. Omwille van een spreiding van de administratieve lasten is ervoor gekozen om in eerste instantie werk te maken van de registratie van de andere voorrangsgroepen. In de loop van 2017 zal Kind en Gezin met het lokaal loket kinderopvang Brussel onderzoeken op welke manier deze informatie kan worden geregistreerd en gerapporteerd.

Ook in de Vlaamse Rand werden een aantal organisatoren van bij de inwerkingtreding van het decreet erop gewezen dat ze niet voldoen aan de taalkennisvereisten. Anders dan in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest hebben organisatoren met kinderopvanglocaties in de Vlaamse Rand niet de mogelijkheid om een overstap naar ONE te overwegen. Voor deze opvanglocaties onderzoekt Kind en Gezin hoe in partnerschap met VDAB, de pedagogische en taalondersteuningsorganisaties en de lokale besturen extra ondersteuning op het vlak van verwerving van kennis van de Nederlandse taal kan worden ingezet.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Lies Jans (N-VA): Minister, mijn algemene conclusie is dat u wel degelijk in de nodige begeleiding hebt voorzien voor de initiatieven die op dit moment nog niet voldoen aan de taalvereisten. U zegt dat de Zorginspectie erop zit en dat u zult zorgen voor een gemotiveerde beslissing in het voorjaar van 2017. U hebt de nodige stappen gezet om de initiatieven ertoe te bewegen om zich om te scholen en de nodige taalkennis te verwerven of in te huren. Ik ben tevreden.

Ik denk dat het ook uw intentie is om zo veel mogelijk Nederlandstalige kinderopvang in Brussel te realiseren. Ik hoop alvast dat we de dertien resterende

opvanginitiatieven ertoe kunnen brengen om in orde te zijn tegen 31 maart 2017. Ik doe een oproep naar u om nog een laatste poging te ondernemen.

Er is momenteel nog geen registratie van de Nederlandstaligen. Ik begrijp dat u eerst de andere voorrangsgroepen wilt registreren, maar het is belangrijk om zeker in het voorjaar van 2017 de taalkennis van de kinderen te kennen, zodat u daarmee rekening kunt houden bij het nemen van beleidsbeslissingen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Dit sleept al heel lang aan en de voorzieningen hebben een redelijke termijn gehad om de aanpassingen te doen. We moeten in dit dossier wel naar de grond van de zaak kijken. Het gaat om crèches die vaak niet gesubsidieerd zijn. Ik vind het dan ook te verantwoorden dat met hen een lang traject wordt gelopen. Van crèches bij Kind en Gezin mag je een minimale Nederlandskundigheid verwachten, maar we moeten voorkomen dat we crèches zouden verliezen, zeker omdat ze schaars zijn.

Sommigen maken niet zomaar de overstap naar ONE omdat daar andere erkenningscriteria gelden. Ik doe een oproep om over de gemeenschapsgrenzen heen gezamenlijke criteria te hebben over wat een crèche is met hoeveel vierkante meter ramen, vloeren en buitenruimte. Er moeten uniforme afspraken zijn voor alle crèches in Brussel. Een deel van de oorzaak van dit probleem is dat sommigen voor Kind en Gezin kiezen omdat dit meer past bij hun infrastructuur en anderen voor ONE. Als er een gesprek kan zijn met de Franse Gemeenschap om een gemeenschappelijke sokkel voor de erkenningsvoorwaarden te hebben op Brussels niveau zonder fundamenteel af te wijken van de Vlaamse criteria, dan zullen we veel miserie in de praktijk vermijden.

We moeten ook nagaan of we geen tweetalige crèches kunnen ontwikkelen omdat daar in Brussel vraag naar is bij veel ouders.

Er worden momenteel bepaalde zaken geregistreerd, en een aanvraag kan gebeuren via één loket. Er zijn een aantal gegevens, maar ik begrijp van u dat dit het aanbod en de vraag onvoldoende bijhoudt. Klopt dit?

Er is een studie gebeurd op vraag van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, en daar komt men op een tekort van meer dan 4700 plaatsen aan Nederlandstalige kant. Dat is een pak hoger dan de 1500 waar u mee werkt. De studie is uitgevoerd door professor Vandebroeck, toch een betrouwbare bron. Er is meer nood dan enkel aan registreren. Er moet een enorme inhaaloperatie komen.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Er wordt op het niveau van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie aan een ordonnantie gewerkt om het net te sluiten. Dit veronderstelt dat er bepaalde zaken moeten worden bekeken die gemeenschappelijk zijn. Het hangt een beetje af van de techniek die men hanteert.

We kunnen discussiëren over de cijfers, maar wij baseren ons op bepaalde normen om die berekeningen te maken. Ik zie niet in hoe we op korte termijn op een ander schema zullen komen dan op datgene dat al altijd is gebruikt, ook om het prioriteren en het uitbreidingsbeleid in Brussel te legitimeren.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Lies Jans (N-VA): Als men tot basiscriteria in Brussel wil komen, dan mag er voor mij niet worden afgedongen op de criteria die wij hebben gesteld in het decreet Kinderopvang inzake de vergunningsvoorwaarden, de kwaliteit en de taal.

Het zou zeer erg zijn om dat denkspoor te verlaten. Het is belangrijk dat ook in de kinderopvang de nodige aandacht aan taal wordt besteed.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Peter Persyn aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de hiv-zelftest – 665 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Van Malderen

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

Peter Persyn (N-VA): Minister, twee weken geleden kregen we het jaarlijkse rapport van het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid dat een inzage gaf in de stand van zaken met betrekking tot hiv-besmettingen en aids in België. In 2015 bleken er 1001 nieuwe hiv-besmettingen geregistreerd of ongeveer 2,7 nieuwe gevallen per dag. Dat is een daling met 4,7 procent in vergelijking met 2014, toen er 1050 werden geregistreerd.

Er zijn twee grote groepen van personen die met hiv besmet geraken in ons land: de groep van mannen die seks hebben met mannen, doorgaans van Belgische of Europese origine, en de groep van vrouwen en mannen die via heteroseksueel contact besmet geraken, overwegend afkomstig van de regio sub-Sahara in Afrika.

Als we focussen op de groep van mannen die seks hebben met mannen, zien we, ondanks de globale daling van het aantal nieuwe besmettingen, een kleine stijging. Een blik op de cijfers doet op het eerste gezicht vermoeden dat Vlaanderen het beter doet omdat er een kleine daling van 3 procent van het aantal nieuwe diagnoses is. Als we verder kijken, zien we dat 46 procent van alle hiv-tests in 2015 werd uitgevoerd in Vlaanderen, 35 procent in Wallonië en 18 procent in Brussel. Per 1000 inwoners scoort Vlaanderen hier echter het laagst ten opzichte van de andere regio's: 49 tests per 1000 inwoners tegenover 67 in Wallonië en 107 in Brussel.

Daarnaast was er onlangs de lancering van de hiv-zelftest. Door middel van een eenvoudige prik in de vinger kan iemand drie maanden na een contact achterhalen of hij/zij positief test. Ik heb zelf zo'n test gekocht. Er zit een zeer instructieve bijsluiter bij. Ik had er mijn twijfels over. De test bleek ook commercieel een heel groot succes want in de eerste week na de lancering werden al ruim 20.000 tests verkocht.

Minister, hoe evalueert u de waargenomen trends inzake het aantal hiv-gevallen binnen de doelgroep mannen die seks hebben met mannen? Er zijn immers toch wat tegenstrijdige tendensen op te merken.

Uit het rapport blijkt dat er in Vlaanderen een daling is, maar we zien toch een tegenstrijdigheid. De huidige cijfers kunnen een onderschatting zijn van het aantal nieuwe besmettingen. Hoe zult u mee investeren in vroegtijdige detectie van hiv in Vlaanderen?

De lancering van de commerciële zelftest blijkt een succes. Wellicht kan deze zelftest een wezenlijke meerwaarde betekenen in de vroegdetectie en een dam vormen voor nieuwe contaminatie. Hoe ziet u de inschakeling van de zelftest in de preventieve campagnes? Die zelftest wordt afgenomen in de beslotenheid van de huiskamer zonder enige psychosociale of emotionele begeleiding van de betrokken persoon.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Collega's, ik heb de cijfers uit het rapport 'Epidemiologie van Aids en Hiv-infectie in België – Toestand op 31 december 2015' van het

Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid ontvangen. Na een daling in 2014 van 19 procent van het aantal nieuwe hiv-diagnoses bij mannen die seks hebben met mannen (MSM), stellen we voor 2015 inderdaad helaas een lichte toename vast van 5 procent voor ons land. Maar er zijn regionale verschillen. In Vlaanderen is er sprake van een daling van 3 procent. Wij zijn voorzichtig positief over deze daling en weten niet juist wat er schuilgaat achter de regionale verschillen. Mogelijks is voor Vlaanderen het combineren van verschillende preventietechnieken of combinatiepreventie de basis. Voorts wordt vermoed dat de daling een verder gevolg is van het zogeheten 'treatment as prevention'-effect, waarbij mensen na hun diagnose sneller opgestart worden met medicatie en dus sneller onbesmettelijk worden.

Via de werking van partnerorganisatie Sensoa wordt de genoemde combinatiepreventie ingevuld door het inzetten op informatie en sensibilisatie tot veilig vrijen, het ter beschikking stellen van preventiemiddelen – zoals condooms en glijmiddel –, het aansporen tot testing bij risicogedrag en het zo vroeg mogelijk behandelen en aansporen tot therapietrouw. Voor de specifieke doelgroep MSM ontwikkelde Sensoa methodieken op maat en richt men zich tot de settings waar MSM elkaar ontmoeten: homohoreca en -evenementen. Ik maak uit de cijfers op dat de doelgroepspecifieke aanpak en de combinatiepreventie resultaten opleveren, dus ik ben zeker van plan dit voort te zetten.

Vroegtijdige detectie van hiv is een van de sleutelfactoren in de preventie, want wie zijn diagnose kent, zal veiliger vrijen en kan worden behandeld. De ontwikkeling van een nationale screeningsstrategie, rekening houdend met de vigerende regelgeving in de deelstaten, is een van de 58 acties opgenomen in het hiv-plan. De Vlaamse overheid wil hier, samen met de andere overheden die zich engageerden voor dit plan, initiatieven nemen om het testbeleid naar hiv, maar ook naar andere soa's, te verbeteren. Met testbeleid zitten we op een gemengde bevoegdheid waar ik verbetervoorstellen niet alleen kan en mag installeren, maar waarvoor via interministeriële conferenties wordt gewerkt. In afwachting van de verdere uitwerking van het hiv-plan, wordt in Vlaanderen alvast ingezet op seksuele gezondheid voor specifieke doelgroepen MSM en sub-Saharaanse Afrikaanse migranten.

Ik ben inderdaad op de hoogte van de lancering van de commerciële hiv-zelftest. De lancering in België was te verwachten nadat die test ook in buurlanden beschikbaar werd. Volgende overweging is toch wel belangrijk: niet iedere burger heeft een hiv-zelftest nodig. Om gezondheidswinst te boeken, moeten specifieke doelgroepen tot een test aangespoord worden en niet een hele populatie. De test is verder prijzig en ook slechts richtinggevend en moet bij positief resultaat dus worden gevolgd door een bloedtest. Daarnaast test ze enkel op hiv, niet op andere soa's verbonden aan risicogedrag. Een test wordt ideaal gezien ook vergezeld van seksuele counseling, wat nooit volwaardig via de bijsluiter of via de apotheker kan gebeuren. Dit gebeurt het best door een arts of via de specifieke terreinwerkingen die hiervoor in Vlaanderen worden gesubsidieerd. Ten slotte kan er een vals gevoel van veiligheid worden gegeven bij een negatieve test. De huidige test is trouwens niet op speeksel, enkel op vol bloed.

Naar aanleiding van de lancering van de hiv-zelftest vroegen wij Sensoa alvast om genuanceerde en correcte informatie te verspreiden via haar website zodat burgers correct geïnformeerd zijn. Sensoa realiseerde verder in samenwerking met het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid en andere een informatieve folder om professionelen gericht en correct te informeren over de zelftest.

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

Peter Persyn (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik hoop dat wat we zien in Vlaanderen inderdaad het gevolg is van die combinatie waarnaar u verwijst. We zullen dat volgend jaar zien, want de resultaten schommelen per jaar.

Ik ben ook blij dat er maatregelen worden genomen om die zelftest te begeleiden. Het is een zeer instructieve, didactisch goed opgestelde bijsluiters waarin zeer expliciet wordt verwezen naar het contact nadien met de arts of de zorgverstreker die vertrouwd is met de problematiek.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Freya Van den Bossche aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nieuwe dakloze van 25 jaar of jonger – 682 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Van Malderen

De voorzitter: Mevrouw Van den Bossche heeft het woord.

Freya Van den Bossche (sp-a): Ik heb een vraag over de opvang van min 25-jarigen in de eigen regio Gent-Eeklo. Dakloosheid blijkt vrij veel jonge mensen te overkomen. Een kwart van de mensen die worden opgevangen door het centrum algemeen welzijnswerk (CAW) Gent-Eeklo zijn jongvolwassenen. Het gaat vaak over mensen die al een lange weg in de jeugdhulp hebben afgelegd. Die jeugdhulp valt weg wanneer zij 18 jaar worden. Later duiken zij vaak opnieuw op in de volwassenenhulpverlening.

Het CAW geeft aan dat het sinds de beginjaren van de integrale jeugdhulp een toename vaststelt van de doelgroep multiprobleem-jongeren. Vaak hebben die jongeren een mentale beperking, hebben zij psychische hulp nodig en hebben zij weinig of geen netwerk. Zij zijn terug te vinden in alle hulpverleningsvormen van het CAW-aanbod. Het CAW vraagt extra aandacht voor die kwetsbare doelgroepen. Die jongeren verlaten op hun 18 de jeugdhulp en verzetten zich op dat moment ook vaak tegen elke vorm van hulpverlening. Zij komen op straat terecht en hebben weinig of geen alternatieven dan opnieuw hulp te zoeken. Mijn vraag is hoe we die jongeren een echt alternatief kunnen bieden.

Uit cijfers van het jongerenadviescentrum (JAC) Oost-Vlaanderen blijkt dat 850 jongeren in 2015 expliciet informatie over huisvesting hebben gevraagd die niet gaat over bijvoorbeeld het nalezen van een contract, maar expliciet over waar zij naartoe moeten.

Het gaat om een doelgroep die ook sterk aanwezig is in de nachtopvang. In Gent heeft het JAC in 2015, 93 jongeren toegeleid naar nachtopvang. Dat zijn er heel veel: een op zeven mensen die gebruikmaken van de nachtopvang, is een jongvolwassene. Het gaat om een doelgroep die een duidelijk andere aanpak vereist. Ik verwijs naar de aanklappende hulpverlening en de noodzaak aan lokale samenwerking, een netwerk over sectoren heen.

Minister, hebt u cijfers die gelden voor heel Vlaanderen waaruit we kunnen afleiden of de situatie in Oost-Vlaanderen zich ook elders voordoet? Zo ja, wilt u die cijfers verduidelijken?

U gaat er wellicht net als ik van uit dat de cijfers van het CAW kloppen en dat er dus een tendens merkbaar is. Hebt u een verklaring voor die toch wel opvallende groei binnen die groep jongvolwassenen? Hoe wilt u omgaan met dat gegeven, en welk gevolg kunt u daaraan geven?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: De winteropvang wordt georganiseerd op basis van het samenwerkingsakkoord inzake dak- en thuisloosheid van 12 mei 2014 tussen

de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten. Artikel 13 van dit samenwerkingsakkoord vermeldt dat in de eerste plaats de lokale besturen bevoegd zijn voor de opvang van dak- en thuislozen. Zoals elk jaar vragen we aan de respectieve gedeputeerden van de provincie die bevoegd zijn voor welzijn een overzicht van de initiatieven die in het kader van de winteropvang worden genomen.

De lokale besturen werken voor de organisatie van winteropvang samen met verschillende partners, onder andere de CAW's.

Er is geen registratie voor de nacht- en winteropvang voor heel Vlaanderen waardoor we niet over cijfermateriaal beschikken. Eigen aan deze laagdrempelige opvang is ook dat mensen zich anoniem kunnen aanmelden.

Het CAW Oost-Vlaanderen dat het signaal gaf, heeft al eerder signalen gegeven over de stijgende huisvestingsproblematiek bij min 25-jarigen. Uit een specifieke registratie blijkt dat 10 procent van de cliënten begeleid in de module preventieve woonbegeleiding van het CAW Oost-Vlaanderen jonger is dan 25 jaar. In de JAC's van het CAW Oost-Vlaanderen kwamen vorig jaar 850 hulpvragen van jongeren toe over huisvestingproblemen.

Een aantal jongeren hebben het economisch moeilijker, en de druk op de huurmarkt, met als gevolg een beperkte beschikbaarheid aan betaalbare woningen, is ook een belangrijke factor. Daarnaast zijn er ook kwetsbare jongeren die uitstromen uit de jeugdhulp. In de commissievergadering van 13 september zijn we op dit laatste punt al uitvoerig ingegaan. We hebben op dat moment toegelicht welke inspanningen we leveren om de overgang van de jeugdhulp naar de volwassenenhulp versterkt aan te pakken. Die maatregelen zijn in uitvoering.

De Vlaamse Regering heeft recent het globaal plan tegen dak- en thuisloosheid 2017-2019 goedgekeurd. Dit plan geeft uitvoering aan het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding 2015-2019 waarin staat dat we met andere betrokken beleidsvelden en bestuursniveaus werk maken van een globale aanpak inzake dak- en thuisloosheid.

Ik ga in op de acties die specifiek worden ondernomen ten aanzien van jongvolwassenen. De prioriteit hier is vermijden dat jongvolwassenen blijvend in de thuislozenzorg terechtkomen. Laagdrempelige, outreachende hulpverlening en tegelijkertijd een aanklappende begeleiding zijn aangewezen.

Om dit mogelijk te maken, versterken we de CAW's in 2017. We maken een kleine 600.000 euro vrij, waarbij we de CAW's de uitdrukkelijke opdracht geven om op basis van een samenwerkingsakkoord met actoren in de sociale huisvesting en de lokale besturen en met een intensieve samenwerking met de sector van de geestelijke gezondheidszorg en de jeugdhulp, intersectorale zorgtrajecten op te zetten voor deze jongeren.

Die trajecten zijn gebaseerd op praktijken die zich al hebben ontwikkeld, zoals LOGiN en Bruggen na 18, maar ook de aanbevelingen van Cachet worden hierin meegenomen.

Dit bedrag maakt deel uit van een totaalbedrag van 2 miljoen euro dat specifiek wordt vrijgemaakt voor de aanpak van dak- en thuisloosheid, en waarbij ook de preventieve woonbegeleiding wordt versterkt en de verdere implementatie van Housing First wordt gegarandeerd.

Hoewel beide initiatieven niet alleen zijn gericht op de doelgroep jongeren, zullen ook zij vanuit deze begeleidingsvormen worden ondersteund. Dit komt boven op de initiatieven vanuit de jeugdhulp, vermeld in het actieplan 2.0 en die we in de eerder vermelde commissievergadering al toelichtten.

De voorzitter: Mevrouw Van den Bossche heeft het woord.

Freya Van den Bossche (sp·a): Minister, dat de CAW's worden versterkt, is natuurlijk positief. We zullen moeten zien of die versterking groot genoeg is. Is dat niet zo, dan neem ik aan dat u hen verder zult versterken. Ik ben een groot voorstander van het 'Housing First'-principe. Ik kan me vinden in veel van uw antwoorden, maar ik wil ook een suggestie doen. Aangezien het probleem zich vaak voordoet op het vlak van wonen, zou het interessant kunnen zijn met de minister van Wonen te evalueren wat het effect is van de voorrangregeling op die specifieke doelgroep binnen sociale huisvesting.

De CAW's hebben niet altijd de indruk dat dat in de praktijk even vlot loopt. Vanuit de sector was er hier en daar wat weerstand tegen die voorrangregeling. Misschien kunt u met de minister van Wonen nagaan wat er van die regeling vruchten afwerpt, wat beter en anders kan – een klein veldonderzoek in de praktijk dus. Het verbaast me dat, hoewel we die maatregel destijds hebben genomen, het aantal jongvolwassenen op de dool groter lijkt te worden – letterlijk op de dool, dus zonder woning, bedoel ik.

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Ik heb hierover al schriftelijke vragen gesteld en collega Hendrickx ook, en ik heb daaruit onthouden dat we niet beschikken over betrouwbare gegevens over het aantal minderjarigen in het algemeen welzijnswerk in het kader van bijvoorbeeld de thuislozenproblematiek.

Er is een groot verschil tussen verschillende winteropvangen. Wat in Gent gebeurt, gebeurt daarom niet in Antwerpen en vice versa. Het steunpunt heeft in opdracht van de minister onderzoek uitgevoerd om een nulmeting op te stellen om die dak- en thuislozenpopulatie effectief in kaart te brengen. Er wordt voortgebouwd op een eerder onderzoek dat ook al een monitoringsinstrument heeft opgesteld.

Minister, hoe gaat u voortbouwen op die nulmeting, zodat we de trend die mevrouw Van den Bossche meent waar te nemen, kunnen vaststellen en er de nodige beleidsdaden aan kunnen koppelen?

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Het gaat natuurlijk over een heel kwetsbare doelgroep en dus is het goed dat het beleid daarop focust. We hebben dit in september al in de commissie besproken. Voor die doelgroep is de versnelde toewijzing mogelijk gemaakt. Ik heb al herhaaldelijk vragen gesteld aan de minister van Wonen, maar tot op heden is er nog geen evaluatie gebeurd. Het is natuurlijk interessant te weten welk effect die versnelde toewijzing kan hebben om na te gaan hoe er eventueel moet worden bijgestuurd, en of het beleid moet worden versterkt voor die kwetsbare doelgroep, specifiek gericht op de instroom naar de sociale huurwoningen.

Minister Jo Vandeurzen: De regering heeft vorige week het plan goedgekeurd. Ik zal aan de CAW's vragen of ze de ervaringen die u aangeeft, kunnen objectiveren en op papier zetten zodat we dat eens kunnen bekijken.

Ik ben aan het nagaan met welke techniek er zal worden gewerkt aan het voortbouwen op de nulmeting. Het actieplan stuurt natuurlijk aan op regionale, gecoördineerde actieplannen. Het is heel moeilijk om dat vanuit het Vlaamse niveau te registreren. De monitoring is in het actieplan uitdrukkelijk bepaald. Er is afgesproken om die monitoring structureel in te bedden. Het gaat dan over de ingezette vorderingen tot uithuiszetting, het aantal dak- en thuislozen in Vlaanderen, het aantal gezinnen in preventieve woonbegeleiding, het aantal gezinnen voor wie een uithuiszetting daardoor werd vermeden, het bereik van de huursubsidie en de -premie. Dat is in de laatste acties van het actieplan opgenomen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Bossche heeft het woord.

Freya Van den Bossche (sp.a): Minister, ik ben blij met uw toezegging om dit verder uit te zoeken. Ik kijk uit naar het antwoord.

Minister Jo Vandeurzen: Dat extra geld hebben we vanwege de CAW-signalen uit Gent proberen te zoeken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.